

Smírně se s tím, přijdou hodně všední dny, tmavě a teploměr bude určitě naším průvodcem. Kdo se nebude stydět za kulicha, odtrénuje v zimě víc než ostatní. Věřte, příští zima bude podobná měsíci covidového strachu. Ti, kteří se před časem jako první přestali bát, vyhráli. Ale netrapme se dopředu, stále máme každý den před sebou příležitost žít příběh, který nám dá sílu. Když však až po porážce začneme pochybovat o svém charakteru, je to pozdě.

Přemýšleli jste někdy o tom, jak důležité jsou v našich životech prohry? Ano, jediné, jak se s nimi nepotkat, je nic nedělat, to je ale recept prabádný. Život se zastavit nedá, je však stále málo rozumných, co mají na začátku cesty odvahu přemýšlet, co může být na jejím konci.

Porážky? Určitě je prospěšné v životě prohrávat, špatné je, nepoučit se z chyb. Jedno je jisté, před prohrou se nikde neschováte, najde si vás všude! A umí být až farizejsky jedovatá, vysměje se všem, co si namlouvali, jak jsou neomylní.

Český tenisový rodič a porážky? Napřed si odsedí dlouhé hodiny kousek od tenisové zdi, aby se jejich dítě naučilo nezákladnější úder a když pak přijdou první zápasy, berou si více kapesníků, musí zákonitě vstoupit do role utěšitele z prvních a pak opakujících se porážek. Vyhybat se porážkám a myslet si, že čím méně jich vaše dítě zažije, je i vaše cesta správnější, váš výběr trenéra nemohl být dokonalejší a každé vítězství slastnější? I když je tenisová spravedlnost trpělivá, všechnu předcházející nabubřelost umí vrátit i s úroky zpátky.

Příznějme, stále více rodičů se bojí, že jejich dítě prohraje, a tak raději jedou na turnaj do zahraničí, než aby padli na oblastních přeborech či na mistrovství republiky v jednom z prvních kol. Navíc, naprostá většina rodičů si myslí, že titul na tradičním turnaji či republikovém šampionátu už v dnešní době stejně žádnou cenu nemá. Neříká se to moc nahlas, ale i tenisové kulisy si špitají až přesvědčivě hlasitě, jsou to především rodiče, kteří v konečné fázi rozhodují o úspěších a prohrách svých dětí, o jejich sportovních osudech. A znovu musím připomenout věty dřívějšího šéfa české mládežnické reprezentace do 14 let Miroslava Štencle, ten moc rodiče neposlouchal a pak zopakoval svou známou pravdu – „tenisoví rodiče byli, jsou a budou vždycky blázni. Jinak by to nemohli vydržet.“ A když jste se se Štenclem dali více do řeči, přidával, že nejnebezpečnější jsou ti, kteří sami sobě začnou lhát a lež se mnohdy snaží proměnit pro ně – v tolik důležitou pravdu.

Jen si vezměme tolik připomínanou Pardubickou juniorku, jak se jí letos mladé hráčky, i ty, po hvězdných kariérách tolik toužící – vyhýbaly. Pardubice mají stále svou prestiž, tenisový šampionát dospělých ji třeba nikdy nenajde, začal se vracet už v roztěkaném čase, kdy se tradice halasně házely někam do kouta a v něm je nikdo nehledal. Už pětadvadesát let se na kurtech Pod Zámekem střetávají nejnadanější mladí Češi, třicet let řediteluje tento nejstarší tenisový turnaj v Evropě Miroslav Máslo, i jeho trápí, že mnohé vycházející hvězdičky jakoby se juniorky bály.

Dá se účast v Pardubicích přikázat, připsat ji do reprezentačních smluv? A co nabídnout k podpisu pak těm ostatním? Myslíte si, že kdyby tohle fungovalo i v Komenského sadech, nabídl by ji někdo Matyáši Černému, který překvapivě v Ostravě vyhrál? Jako by náhodou před ním neznámý tenisový David Copperfield trhl vítěznou oponou? Ani Černý sám nečekal, že bude mít na krku zlatou mistrovskou medaili...

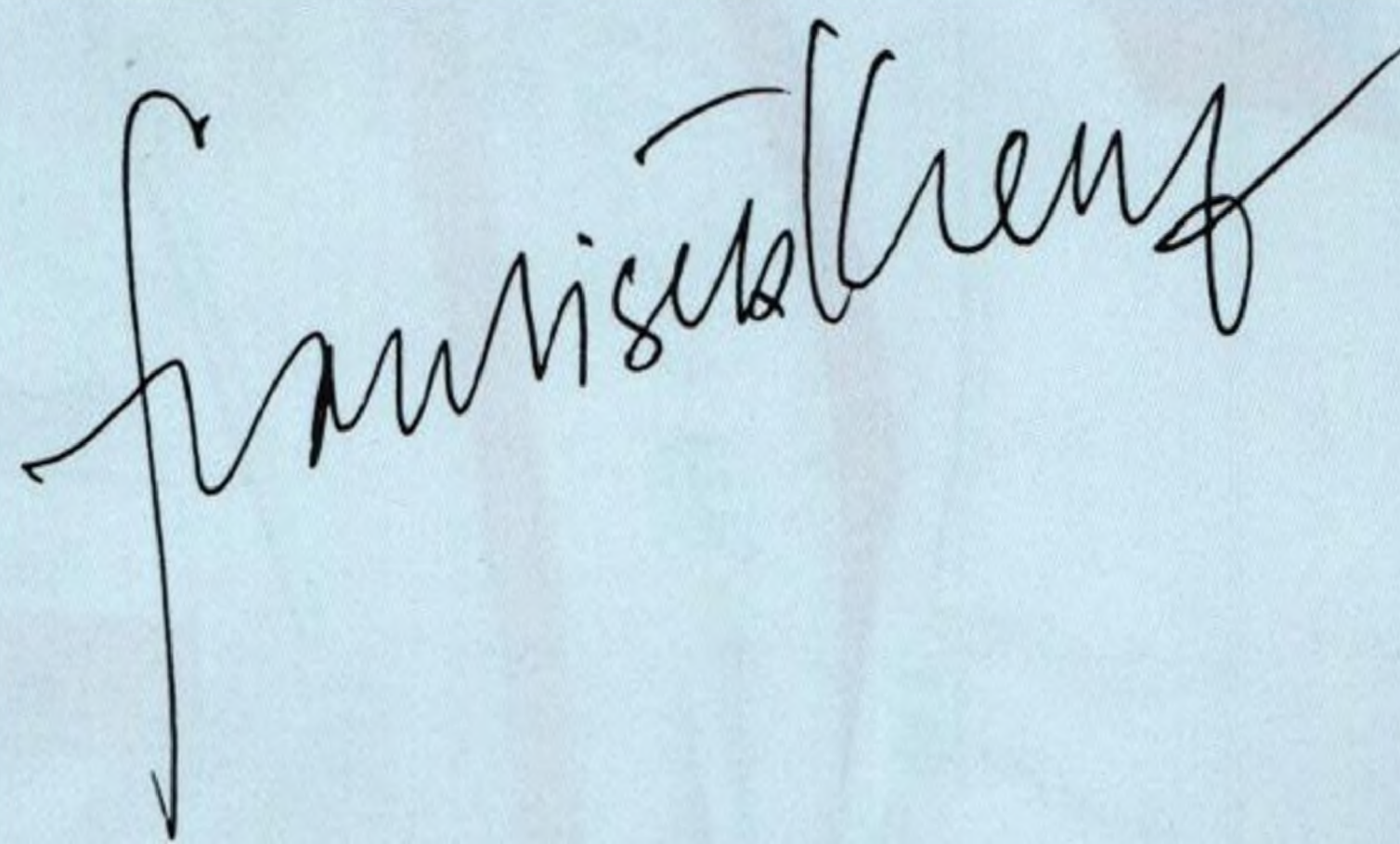
Platilo, platí a platit bude, Pardubická juniorka je pro mladé tenisty a tenistky jednou z nejlepších možností, jak nastartovat kariéru. Dlouho se také ví, že vítězství na tomto turnaji je přesvědčivou pozvánkou mezi tenisovou elitu a přesto, letos na ní hodně – těch nejlepších –

chybělo. Co za to může? Jakýsi stav turnajové svobody, za tou minulou se už dávno zavřely dveře! Každý dnes může jet – kam chce, přihlásit se třeba na Mars, pokud má na to žebříček a pokud se tam tenis hraje. Kdo tedy dnes v konečné fázi rozhoduje? Rodič! „Pardubice? Nezlobte se, ale v tom týdnu máme jiný program,“ řeknou klubovému šéftrenérovi, ten možná chvilku argumentuje, že by bylo dobře, kdyby... „ne, nezlobte se, ne, máme opravdu něco jiného.“

Tenisový svaz zatím nemá možnosti – jak do Pardubic nadějněho tenistu či tenistku dostat, kluboví šéfové také ne. Když si rodič usmyslí, že by nebylo dobré, aby jejich dítě v Pardubicích prohrálo, tak kdyby mělo jen sedět doma a hrát si na tabletu, tak to tak dopadne.

Kdo si však myslí, že jeho dítě bude vítězit, aniž by poznalo hořkost porážky, ten si lže! Co by určitě mělo být nepostradatelnou vlastností hlavně přemoudřelých rodičů? Připravit své děti na porážky, aby se z nich uměly poučit a neměly pocit, že s nimi se jim začne bořit tenisový svět.

Marcel Proust, francouzský romanopisec, kritik a esejista, ano, ten napsal až symbolické Hledání ztraceného času, bibli složitěho pátrání v lidské duši. Co řekl? „Skutečně objevitelská cesta netkví v tom, že objevíme nové krajiny, ale že se začneme na ně nově dívat.“ Pojďme se i my jinak dívat na tenisové cesty mladé české – především dívčí reprezentace a uvědomme si, jak je pro nás rozhodující myšlení českých tenisových rodičů. Když se u těch nerozumných nezmění, neposunou se dopředu ani kariéry mladých. Stále platí a neberu to zpátky, i juniorský grandslamový titul je jen levným lístkem na tenisový kolotoč. Pokud se mladí budou i nadále bát obhajovat svou pozici na české tenisové scéně, ani sebevětší titul je nezachrání, nemá cenu. Co nabízí ta cenná trofej? Každý týden jen pár vteřin pro prachovku...

P. S. 1

Nikdy by mě nenapadlo, že se kořeny tenisového sebevědomí mohou hledat a určitě najít už ve wimbledonské školce. Stejně jako jsem nevěděl, že školky na Grand Slamech jsou otevřené. Elisabeth Mandlík si moc dobře pamatuje, jak ji maminka ve Wimbledonu do školky vodila a jak se do ní těšila. Až tam jí kdosi řekl, že její máma vyhrála velké turnaje a že byla i ve finále Wimbledonu? „To jsem pak byla na mámu hodně pyšná,“ chlubila se.

P. S. 2

Co si šéf českého tenisu Kaderka, který stál za obnovením ostravského tenisového šampionátu, od začátku přál? „Aby se v mladých stále více upevňoval pocit národní hrdosti, touha – být v naší zemi nejlepší a slyšet českou hymnu na počest vítězů. Bylo by to dobré nejen pro tenis, ale i pro celou společnost.“ Co myslíte, dá tomuto přání hektická doba, co má v každé kapse rozbušku, někdy šanci? A přemýšleli jste o tom, zda i vám ztrácející se pocit národní hrdosti chybí? Už hodně dávno jsem napsal, že pocit národní hrdosti si musíme zasloužit, Pán Bůh ho na setkání nerozdává... A musí být v srdci! Dres hodíme do skříně, vlajku sundáme z klacku a trikolora z tváří se také snadno smyje.

Z OBSAHU

Na olympijské scéně respekt a úcta	(5)
Mistrovství světa juniorů do 14 let	(6–7)
Livesport Prague Open 2022	(8–9)
Svijany Open by Moneta	(10–11)
Pardubická juniorka	(12–13)
MČR dospělých Moneta Cup	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha: Fiftýn plus	(I–XXXII)
Zajímavosti ze světa	(18–19)
Můj příběh: Sebastian Korda	(20–22)
Jan Kukul 80 let	(24–25)
Stalo se před 80 lety: Margaret Courtová	(26)
Za oponou	(28–29)
Jan Kumstát	(30)
Dialog s Lukášem Dlouhým	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 30. 8. 2022

Na titulu: **JIŘÍ LEHEČKA** vyhrál turnaj **Svijany Open by Moneta**

Snímek: ČTS/sport.pics.cz/PAVEL LEBEDA

33. ročník, září 2022

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s. r. o.,

P. O. Box 72, 225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90

predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí mimo subjektů uvedených v tiráži i redakce časopisu Tenis,
tel.: 604 545 555,
e-mail: smidaaak@gmail.com
a T/Production, s. r. o.,
e-mail: s.burian@seznam.cz